

**DRAGI PRIJATELJI HRVATI – BIRAJTE BOLJU
HRVATSKU
GLASAJTE ZA BORISA MIKSICA
BORIS IZGLEDA KAO PREDSEDNIK
BORIS MISLI KAO PREDSEDNIK
BORIS GOVORI KAO PRIJATELJ**

Odgovor na članak D. Grakalica “Kako je Mesic postao Budisha” u Vjesniku od 9. studenog, 2004.

Nema pogovora, političke su se masinerije zahuktale: HDZ na jednoj, te koalicija SDP-a, HNS-a i HSS-a na drugoj strani. I jedna i druga struja sa odgovarajućim kandidatima od kojih je samo jedan politički vizionar.

Ispitivanje evidencije o hrvatskim političarima recentne hrvatske povijesti pokazuje da su svi oni ideoloski kameleoni mijenjajući svoje boje u skladu s prigodnim političkim momentom. Ne pamti se u dosadašnjoj hrvatskoj povijesti ovolika fragmentiranost i impotencija hrvatskog političkog bica, nemilosrdna borba za opstanak onih koji su dokazali da rade na stetu hrvatske države i nedopustanje bilo kakve pozitivne penetracije u bolesno političko tijelo Hrvatske.

Sto su nam dosadašnji političari nase nove države Hrvatske dali je u sferi ekonomske politike činjenica da su od političkih prvaka postali svjetski dileri, neslućeno obogaćeni rasprodajom onog sto je pripadalo cijelom hrvatskom korpusu i državi Hrvatskoj.

Donosenjem jednodnevnog zakona preko noci su postali vlasnici prestiznih vila nekadasnje hrvatske aristokracije. Donosenjem zakona o privatizaciji, otudjili su gotovo sva vrijedna vlasništva i u besćijenje sami pokupovali ono sto u prvom redu nisu smjeli prodavati jer to nije bilo njihovo. Znamo kako se to u pravnoj terminologiji zove. Zbog osobnih megalomanskih apetita doveli su Hrvatsku na rub ekonomskog ponora. Nezaposlenost koje je rezultanta njihovog ponasanja samo je jedno od prokletstava i nesreća danasnjeg standardnog covjeka. Medjunarodnim korumpirajućim ugovorima neslućeno su ostetili hrvatsko gospodarstvo. I nakon hrvatskog osamostaljenja koje je trebalo biti put u blistavu budućnost Hrvatske, zemlja je postala zbrkana, unesrećena, metezna, nesigurna, gladna, uzburkana, uznemirena, izrovana, potresesna a rezultanta je personalnog nepostojanja integriteta u političara individualno i kolektivno.

Prosječan je Hrvat gladan, iscrpljen, malaksao, nezaposlen, besćiljan, ranjen. A ranjen se covjek boji. Strah i pristrasnost medija su razlog da je borba za predsjednicko mjesto u Hrvatskoj postala utrka dva dobropoznata tabora koje istinski tolerira samo mali segment populacije a to su oni koji su uz mega političke dilere uspjeli sitno usicariti i time si

Odgovor na članak D. Grakalica "Kako je Mesic postao Budisha" u Vjesniku od 9. studenog, 2004.

osigurati život. Za ostatnu većinu populacije nije važno. Glad i neimastina, kronična nezaposlenost i dalje caruju hrvatskom zemljom i njenim pucanstvom. I da li će se taj veliki dio hrvatske populacije jedino zbog straha i nesnalazenja opredijeliti za jednu od dvije medijski nametnute opcije?

Pojavom članka Branimira Molaka u Vjesnikovim "Stajalistima" od 6. studenog, 2004. naslućuje se da u Hrvatskoj još ima zdravih, konstruktivnih elemenata kojima je stalo da Hrvatska sasama ne potone. Međutim, tisak favorizira predsjednicke kandidate koji ne samo da predstavljaju status quo za hrvatski boljitak nego se decinijama nalaze u političkim strukturama rotirajući od jedne do druge političke funkcije, a koji su također kirurzi i egzekutori privatizacije i neznanja vođenja gospodarstva čime su doveli zemlju do propasti.

Nasuprot njima postoje kandidati koji su se okusali te poslovnim uspjehom i profesionalizmom okrunili lovorikama u najnemilosrdnijoj svjetskoj selekciji. Ti kandidati trebaju biti prepoznati od strane prosječnog hrvatskog građanina. Uspješan poslovni čovjek koji se krvlju, suzama i znojem popeo do zvijezda, Hrvatskoj želi podariti svoje znanje, umjeće, iskustvo.

Hrabar, uspravan, dokazan poslovni čovjek izronio je u hrvatsku zbilju želeći nam podariti sigurnu bazu domovinu eliminacijom deficita, harmoniziranim gospodarstvom, kooperacijom na svakom polju ka boljitku Hrvatske, sistematičnim postizavanjem za Hrvatsku pozitivnih rezultata. Taj i takav kandidat garantira svakom Hrvatu dostojanstven život na račun plododva svog rada. Ovaj realitet koji se pojavio na hrvatskom horizontu kao spasitelj trebao bi biti prepoznat ako ne od onih kojima je stalo da Hrvatska nestane, onda barem od one većine koja danas gladije kopajući po kantama za smeće, smrzavajući se od zime. Svi smo mi rođenjem zaslužili čovjeka dostojan život u uljudjenom društvu.

Hrvatski bi standardni čovjek trebao smoci i hrabrosti i snage i volje i umijeca da se opredijeli za svoje dobro, svoj prosperitet, svoj boljitak. Hoće li hrvatski standardni čovjek konačno pokazati svoj glas za jedini mogući dobar ishod za Hrvatsku? Hoće li hrvatski prosječni građanin svojim glasom omogućiti dati sansu onom kojemu nije potrebno niti bogatstvo niti slava jer je to postigao u životu? Hoće li hrvatski građanin svojim glasom upriličiti inicijaciju zdrave, na svojim nogama zemlje Hrvatske u kojoj će svaki ponaosob moći živjeti, raditi na svoje osobno zadovoljstvo i radost?

Cijeneci cinicni tonaliteta pisanja novinara Grakalica, upitno je što novinar Grakalić misli da je dobro za boljitak ranjene nam Hrvatske obzirom da je on očigledno novinar sa puno političkog novinarskog iskustva.

Zvezdana Hlad
potpredsjednica Vijeca za iseljenstvo, Toronto, Canada